Zaterdag 2 December 1944. DAGBLAD 61ste Jaargang No. 4375

AMIGOE DI CURAÇAO

KOOPT STEEDS BIJ MEUBEL ETALAGE L. I. PIETERSZ.

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden 3 gld.; Suriname en het buitenland 3,50 gld..

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog Redactie-adres Consciëntiesteeg 27, telef. 1858; Postbus 80, Willemstad.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad, N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Kantoor benodigdheden GENERAL OFFICE SUPPLY

Merzig, Saarbruecken, Saarlautern bedreigd.

GABINETSCRISIS IN ATHENE.

GEALLIEERD COMMUNIQUÉ.

Als volgt luidt het communiqué van hedenmorgen uit Eisenhowers Hoofdkwartier:

„De Geallieerde strijdkrachten stuiten op een hardnekkige tegenstand langs de gehele sector tussen Linnich en Hürtgen. Wij hebben Weisz schoongeveegd en vechten in Linnich, Flossdorf en Beeck.

Een tegenaanval op Linnern werd afgeslagen. In Inden duren de gevechten van huis tot huis voort. Kleine winsten werden gemaakt tegen een koppig verzet bij Gey en Brandenburg. Tanks en versterkte stellingen in de gebieden van Linnich en Jülich alsook troepenconcentraties werden Vrijdag aangevallen door jagerbommenwerpers rondom Duren. Andere jagerbommenwerpers vielen versterkte dorpen, stationsgebouwen welke pantservoertuigen herbergden en een voorraadepot aan. In de Saarvallei beheersen wij thans de Westelijke oever van de Saar ten Noorden en Zuiden van Merzig en wij bevinden ons op 3 kilometer ten Westen van Saarlautern. Tot de steden die genomen werden bij de opmars behoren Fitten, Fremsburg en Oberlimberg. Wij zijn Buren en Itzbach binnengerukt en hebben elementen in Felsberg.

Onze grondstrijdkrachten vervolgden de opmars op de vlakte van Elzas. Schweighusen ten Westen van Hagenau werd bevrijd na hardnekkige gevechten. Ook ten Noord-Westen van de stad werden winsten geboekt.

Ten Zuiden van Straatsburg bereikten pantserstrijdkrachten Kogenheim en Boofscheim bij een voortgang van ongeveer 6½ kilometer tegen vijandelijke vertragingstactieken.

Twee dorpen vlak bewesten Selsat werden van den vijand gezuiverd. Jagerbommenwerpers legden het zwijgen op aan Duitse kanonstellingen in Elzas en sloegen toe achter de vijandelijke linies en op verkeersdoelen. De rangeerterreinen van Offenburg werden beschoten. Locomotieven en rollend materiaal werden vernield.

Aan de boven-Rijn nabij de Zwitserse grens werd Rosenau bezet en verdere geringe winsten werden gemaakt in de Zuidelijke hoogten van de Vogezen. In de loop van de dag waarbij jagerbommenwerpers ook aanvallen deden op steunpunten in het gebied van Duinkerken, werden 4 vijandelijke vliegtuigen neergeschoten. 8 Onzer toestellen worden vermist. Vrijdagavond vielen lichte bommenwerpers het spoorwegcentrum en de voorraadbasis in Karlsruhe aan." (Londen, (AP) 2.12).

WAT EDEN ZEGT.

Anthony Eden verklaarde in het Lagerhuis met betrekking tot Churchills laatste bezoek aan Moskou: „Wij hopen, dat te zijner tijd anderen ons hier herhaaldelijk zullen bezoeken gelijk wij anderen hebben bezocht". Hij weidde niet uit over deze verklaring, doch sprak verder over de Britse buitenlandse politiek.

Ten aanzien der Europese landen zeide Eden, dat Groot Brittannië's doel drievoudig is: „De overwinning, orde en een eerlijke en onbelemmerde verkiezing van regeringen zowel als vorstenhuizen en parlementen".

„In België zullen wij het gezag steunen dat naar onze mening de steun van het volk heeft en wij kunnen dat slechts beoordelen door de verkozen Kamer en de wijze waarop zij zich uitdrukt. Als cabinet worden wij werkelijk niet bezield door het verlangen om hier een achtste regering op te zetten en daar een linkse".

Met betrekking tot Italië verklaarde Eden: „Wij geloofden niet, dat Graaf Sforza een bijzonder gelukkige keus was als Minister van Buitenlandse Zaken".

Naar Edens oordeel en overeenkomstig de beschikbare inlichtingen heeft Sforza de laatste tijd gewerkt tegen de regering van Bonomi „die ons op loyale wijze gesteund heeft en al zijn verplichtingen ten opzichte van ons is nagekomen" (Londen, (AP) 1.12).

WAT „THE PILOT" ZEGT.

„The Pilot", het officiële weekblad van het Aartsbisdom Boston, heeft geantwoord op de verklaring van de Protestantse Federale Kerkenraad, welke zich uitsprak tegen diplomatieke betrekkingen tussen de Verenigde Staten en het Vaticaan op grond dat „hierdoor aan een kerk een bevoorrechte status zou worden toegekend met betrekking tot de Noordamerikaanse regering".

„The Pilot" zeide, dat de Katholieken „geen bedoeling hebben om iets te doen dat in strijd zou zijn met de geest van onze Amerikaanse traditie" (Boston, (AP) 1.12).

DE NIEUWE POOLSE REGERING.

De Britse pers heeft de samenstelling van de nieuwe Poolse regering in Londen over het algemeen beschreven als „een tragische mislukking". Sommige bladen stelden zelfs voor om voortaan het door de Russen bevoorrechte Poolse Comité te Lublin te steunen. Alle bladen waren eensgezind van mening, dat de regering van Tomasz Arciszewski niet lang zal bestaan (Londen, (AP) 1.12).

DUITSERS WILLEN INTERNATIONALE REGELS NIET MEER VOLGEN.

Het Duitse Hoofdcommando gaf een verklaring uit, volgens het officiële Duitse nieuwsagentschap, waarin men zegt, dat Duitsland overweegt om zich los te maken van de internationale regels met betrekking tot de oorlogvoering, welke op de conventies van Génève en Den Haag werden aangenomen.

Men dreigde ook met représailles tegen de Franse krijgsgevangenen in Duitsland indien Duitsers in de Elzas worden geëxecuteerd voor daden van franctireurs. Generaal Jacques LeClerq had namelijk verklaard, dat vijf Duitsers, die gevat zijn met wapenen in hun bezit, zullen worden gedood voor elken Fransman, die door franctireurs wordt gedood. In antwoord hierop dreigde het Duitse Hoofdcommando, dat de „krachtigste represailles zullen worden genomen tegen Franse krijgsgevangenen in Duitsland als gevolg van zulk een stap" (Londen, (AP) 1.12),

DUITSERS MOGEN NIET OVER DE OORLOG PRATEN

Goebbels gebood aan het Duitse volk om op te houden met in het openbaar de oorlogstoestand te bespreken. Hij zeide, dat het nodig is „Duitslands tekortkomingen voor den vijand verborgen te houden". De opdracht was vervat in Goebbels' wekelijks artikel in het blad „Das Reich" en werd door alle Duitse stations uitgezonden (Londen, (AP) 1.12).

DE RUSSISCHE OPMARS.

De voorste tanks van Maarschalk Feodor Tolbukhin zijn doorgedrongen in het gebied van Szekszard ten Zuiden van Boedapest en wierpen de Duitsers en Hongaren terug over de vallei tussen de rivier de Mapos en het Sarritz-kanaal. Gevechten op grote schaal vinden plaats aan een front van 70 kilometer tussen Kaposvar aan de linkerflank en Szekszard aan de rechter. Het Duitse Hoofdcommando schijnt geen kans te zien een hechte linie op te werpen tegen de opmars. De laatste drie dagen zijn meer dan honderd dorpen en stadjes genomen ten Noorden en Noord-Oosten van Pecs.

Nu het weer beter is, nemen grote formaties Stormoviks aan de strijd deel en men verwacht dat spoedig ook andere aanvalsvliegtuigen zich in de strijd zullen mengen. Tolbukhin maakt vooral gebruik van zwermen voetvolk onder den betrouwbaren Russischen Luitenant Generaal M. I. Sjarokhin en den Joegoslavischen bevelhebber Luitenant Generaal Kosta Nagy.

Als Tolbukhin in staat is de luchtmacht onder het bevel van Kolonel Generaal V. A. Sudetz ten volle te gebruiken, zullen de Duitsers waarschijnlijk grote verliezen lijden ten Zuiden van Boedapest. Gelijk op de Krim slaan Sudetz' vliegtuigen de geledéren van het Duitse voetvolk uiteen voor de aanstormende tanks en gemotoriseerde infanterie, welke Tolbukhin zo kundig weet te gebruiken.

Er is ook een harde slag gaande om Miskolc; de Russen zijn bezig de stad te omsingelen. De Sovjets schenen in dit gebied de hulp te krijgen van enkele Hongaarse elementen. Terwijl de slag om Miskolc in hevigheid toenam, rukte het 4e leger van Generaal Ivan Petrov over het Oostelijk deel van Slowakije van de rivier de Ondava uit, welke werd overgestoken binnen 29 kilometer van Kassa (Moskou, (AP) 2.12).

EEN NIEUWE POST VOOR KAWABE.

De radio van Tokio deelde mede, dat Generaal Masakazu Kawabe is ontheven van zijn post als Bevelhebber der Japanse legerstrijdkrachten in Birma en benoemd tot Hoofd van het Centrale Legercommando in Japan. Deze bekendmaking valt samen met de nieuwe terugtrekkingen in Birma. In Japan volgt Kawabe Generaal Sjojiro Iida op (New York, (AP) 1.12).

VEEL REGEN OP LEYTE.

Het communiqué van Mac Arthur deelde mede, dat de fanatieke Japanners herhaaldelijk zelfmoord-aanvallen deden ten Zuiden van Ormoc tegen de Noordamerikaanse 7e divisie, welke het dichtst bij de stad is. De Japanners werden levenwel met hevige verliezen teruggeslagen. Aan het Noordelijk einde van het front voor Ormoc maakte de 32e divisie geringe winsten na drie dagen lang volkomen tot stilstand te zijn gekomen als gevolg van de tropische regenbuien. Nu de slag om Leyte reeds zijn zevende week ingaat, hebben de regen en de hardnekkige Japanse tegenstand de Noordamerikaanse hoop op een spoedig besluit van de strijd op het eiland doen vervliegen.

Het Japanse communiqué beweerde, dat Japanse luchttroepen Zondag geland zijn aan de Oostzijde van Leyte bij twee Noordamerikaanse vliegvelden te Dulag en Barun. De Japanners waren van mening, dat deze luchttroepen, die zonder hoop op ontsnapping uit 4 transportvliegtuigen neergelaten werden, belangrijke schade hebben aangericht (MacArthurs Hoofdkwartier op Leyte, (AP) 2.12).

SFORZA VRAAGT ONTKENNING VAN BONOMI.

Carlo Sforza heeft een verzoek gebracht aan Bonomi om de verklaring van Eden in het Lagerhuis te ontkennen, dat hij tegen het régime van Bonomi gewerkt zou hebben. (Rome, (AP) 2.12).

EEN GIFT VAN IERLAND.

Op voorstel van Premier Eamon de Valera heeft de Ierse Dail besloten om 100.000 Pond af te staan ter leniging van de nood in Italië (Dublin, (AP) 1.12).

DE „AMERICANO" AANGEKOMEN.

Het Argentijnse schip „Americano" is te Rio de Janeiro aangekomen nadat men het bijna verloren achtte. Het schip heeft 500 ton vlees gebracht om het ernstige tekort in Rio de Janeiro aan te vullen. Het schip „Rio San Juan" wordt op 3 December verwacht met nog 1500 ton. De kapitein van de „Americano" deelde mede, dat men vijf dagen te laat aankwam doordat men met zeer zwaar weer te kampen had (Rio de Janeiro, (AP) 1.12).

GERBRANDY IN NEDERLAND.

Minister-President Professor Pieter Sj. Gerbrandy, die tezamen met nog vier andere ministers verleden Zaterdag naar bevrijd Nederland overvloog, heeft een drukke week achter de rug met het bezoeken van de bevrijde streken teneinde inlichtingen uit de eerste hand te krijgen die hem van dienst kunnen zijn. De bijeenkomst van het cabinet vond plaats onder de meest primitieve omstandigheden. Evenals alle Nederlanders gaan zij gebukt onder het gebrek aan brandstof en zitten diep in hun jassen gedoken in hun ijskoude kamer.

Maandag jl. hebben de ministers Gerbrandy en Burger een bezoek gebracht aan 's Hertogenbosch teneinde een vergadering van de Provinciale Staten van Noord-Brabant bij te wonen, waarbij de burgemeester hem in de stad rondleidde. Minister Gerbrandy ging verschillende arbeidershuizen binnen en besprak uitvoerig met iedereen de voedselproblemen.

De drie volgende dagen bracht de minister-president in Zeeland door, waar hij in verschillende plaatsen hartelijk verwelkomd werd. Hij sprak vele mensen aan die hem openhartig de inlichtingen gaven waarom hij vroeg.

In Middelburg ontving hij de vertegenwoordigers van de binnenlandse strijdkrachten en van vele andere organisaties, die hem met vragen overstelpten betreffende de herstelwerkzaamheden, de voedselsituatie en de politiek. die hij alle met grote openhartigheid beantwoordde.

Hij zeide dat de Nederlandse regering zich ertoe bepalen moet bij het Geallieerd Hoofdkwartier de aandacht te vestigen op wat nodig is. Reeds is een begin gemaakt met de distributie van levensmiddelen door de geallieerden maar op verschillende plaatsen waren de transportmoeilijkheden een grote hindernis. Het Nederlands militair gezag heeft nu honderden vrachtauto's naar Nederland laten brengen en dit is een stap in de goede richting om het vervoerprobleem op te lossen. Indien de weersomstandigheden gunstig zijn maken 2 Dakota transportvliegtuigen beladen met voedsel iedere dag een vlucht naar Noord Brabant.

Toen de vertegenwoordigers wezen op het enorme gebrek aan bouwmateriaal zeide de minister-president dat het onmogelijk is dit uit Engeland in te voeren daar deze er zelf tekort aan hebben. Hij bezocht tevens Vlissingen en Goes waarbij hij vergezeld was door de ministers J. v. d. Broek, minister van Financiën en J. A. W. Burger, minister van Binnenlandse Zaken.

Hij sprak ook de Irene Brigade toe, en vertelde hen hoe Generaal Eisenhower hem opgedragen had hen te vertellen, dat de brigade uitstekend werk had gedaan. De Woensdag en Donderdag bracht hij in Zeeuws Vlaanderen door.

HET NIEUWS VAN VANDAAG

De Geallieerden in West-Europa stellen zich nu zowel langs de Roer als langs de Saar op, terwijl de felle gevechten voortduren langs het gehele front. Aan de Roer gaat de strijd vooral om Linnich. Jülich en Düren worden bedreigd, doch om deze twee steden te nemen, zal men de rivier moeten oversteken.

Aan de Saar worden de steden Merzig, Saarlautern en Saarbrücken vooral bedreigd. De troepen van Pattons derde leger zitten aan weerszijden van Merzig over een afstand van wel 16 kilometer langs de rivier. Van Saarlautern is men slechts een drietal kilometers verwijderd en van Saarbrücken ongeveer 10 kilometers.

Saarlautern (15.000 inwoners) is de geboorteplaats van Napoleons Maarschalk Ney. Saarbrücken (125.000 inwoners) is een belangrijke Duitse industriestad en kolencentrum. Hier begonnen op 2 Augustus 1870 de eerste gevechten van de Frans-Duitse oorlog.

Tussen Straatsbrug en de Zwitserse grens komen de Geallieerden nog flink vooruit. Dat de troepen van Generaal LeClerq de Rijn zouden zijn overgestoken, is nog steeds niet bevestigd. In Italië hebben de Brits Indische troepen van het achtste leger het dorp Alberto genomen op 8 kilometer ten Noord-Oosten van Faenza. Monte Giornetto op 18 kilometer ten Westen van Faenza werd door het vijfde leger genomen zonder veel strijd. De Duitsers in deze sector trokken zich terug, omdat zij met afsnijding bedreigd werden.

Tolbukhins troepen snellen voort over de laagvlakten in het Zuiden van Hongarije en vechten in de bergen ten Noord-Westen van Pecs. De slag om Miskolc ten Noord-Oosten van Boedapest duurt voort en in Slowakije is het leger van Generaal Petrov de Ondava overgestoken in een opmars naar Kassa.

In Athene maakt de regering van Premier Papandreou nu een crisis door. De strijdkrachten van de linkse EAM weigeren gehoor te geven aan de opdracht van de regering om de wapenen in te leveren, hoewel de mannen van de rechtse EDES dit reeds lang gedaan hebben. De communistische ministers zijn ook afgetreden en tarten zowel Papandreou als den Britsen militairen bevelhebber.

In Londen zeide Anthony Eden gisteren voor het Lagerhuis, dat Groot Britannië niet van plan is hier een linkse en daar een rechtse regering te steunen, doch slechts het gezag dat de steun heeft van het volk bij monde van het Parlement. Ten aanzien van de regeringscrisis in Italië zeide Eden ook, dat Graaf Sforza de regering van Bonomi heeft tegengewerkt. Sforza heeft nu Bonomi gevraagd dit openlijk te ontkennen.



— Alle zes cabinetsministers van de linkse EAM partij zijn afgetreden als protest tegen de ontbinding van de Helleense guerrillero's. John Zavogs, de communistische minister van landbouw, laakte — wat hij noemde — de „beslissingen van Generaal Majoor Ronald Scobi, den Britsen Bevelhebber der Geallieerde troepen in Hellas.

Scobi zou volgens de radio van Athene hebben gezegd, dat hij de huidige constitutionele regering onder Premier George Papandreou zal steunen tot er een nationaal leger is en verkiezingen kunnen worden gehouden.

— Het provinciaal bestuur van Kweitsjow heeft opdracht gegeven tot de ontruiming van allen die geen noodzakelijke bezigheden hebben in de hoofdstad Kweyang, welke door het Japanse offensief bedreigd wordt. Velen van de 200.000 refugié's, die tijdelijk in de stad ondergebracht werden, zullen eveneens moeten vertrekken.

— De Opperste Sovjet heeft den hoofdredacteur van het blad „Izvestia" — Ruslands tweede blad — vervangen. L. F. Ilitsjev vervang L. K. Roginsky.

— Het Chinese Hoofdcommando meldt de verovering van Tsjefang, de laatste stad aan de Birmaweg in China, welke in Japanse handen was.



27 November — Japans convooi van 13 schepen op weg naar Leyte tot zinken gebracht.

29 November — Antwerpens haven in gebruik, zegt Churchill. Tokio tweemaal gebombardeerd. De Russen melden een nieuw offensief in het Zuiden van Hongarije.

30 November — Een Nieuw Pools cabinet onder Tomasz Arciszewski gevormd. Algemene Japanse terugtrekkingen in Birma gemeld. De Japanners dringen de provincie Kweitsjow in China binnen.

Het schijnt dat de Duitsers nu eens werkelijk een „defensief succes" behaald hebben. Uit berichten van Duitse zowel als van Russische zijde bleek, dat de Sovjets een aanval op grote schaal geopend hadden op de Noordelijke legergroep der Duitsers welke ingesloten is langs de Oostzeekust tussen Riga en Memel.

Officieel zeide Moskou zelfs, dat één-vijfde van de Duitse strijdkrachten aan het Oostfront daar afgesneden was en Stalin had beloofd, dat deze groep zou worden opgeruimd. De eerste poging daartoe is evenwel mislukt.

De Duitsers zitten er nog steeds en de strijd is practisch tot stilstand gekomen na dagen van uiterst felle gevechten.

De Russen zullen een nieuwe poging moeten doen en het is niet onmogelijk, dat daardoor het verwachte grote winter-offensief nog enigszins zal worden uitgesteld.

In Zuid-Oost Europa behoeft de strijd daarom niet te worden gestaakt. Maarschalk Feodor Tolbukhin opende deze week met zijn leger een aanval in het Zuiden van Hongarije waarbij hij over de Donau kwam en reeds de belangrijke stad Pecs veroverde.

Men ziet in deze nieuwe aanval een poging der Russen om Boedapest in de rug te nemen en om de bedreiging beter te kunnen tegengaan begonnen de Duitsers hun troepen reeds uit Pest — het deel van de Hongaarse hoofdstad op de Oostelijke oever van de Donau — terug te trekken. De opmars vindt ook in Noordwestelijke richting plaats en heeft veel kans over de Oostenrijkse grens te komen.

Dit zal echter Duitslands val nog niet veroorzaken en Premier Churchill gaf Woensdag in het Lagerhuis openlijk als zijn mening te kennen, dat de strijd in Europa nog wel tot de zomer van het volgend jaar duren.

De nazies vechten verwoed en hebben op het ogenblik goede kunstmatige en natuurlijke verdedigingsstellingen te hunner beschikking in het Westen. Een der felste slagen van de oorlog woedt ten Westen van Keulen waar de Geallieerde legers gemiddeld ongeveer een kilometer per dag vooruitkomen. Het Duitse Hoofdcommando neemt deze slag een „slag van het materiaal" omdat aan zulk een smal front de winnaar meer gewicht moet gebruiken dan zijn tegenstander. De Geallieerden hebben ongetwijfeld meer en beter materiaal dan de vijand en ook meer reserves zodat zij deze slag wel moeten winnen, indien zij ten minste de offers willen brengen die er ongetwijfeld voor nodig zijn. Nu de haven van Antwerpen in gebruik is zijn de bevoorradingsmoeilijkheden grotendeels opgelost. Napoleon heeft Antwerpen eens genoemd „een pistool gericht op Engeland." Thans is het pistool echter gekeerd en gericht op Duitsland.

Behalve de strijd en de politieke beroering in Europa heeft ook het Verre Oosten in de afgelopen week de aandacht gevraagd. Daar was ten eerste de buitengewone gebeurtenis, dat de Japanse hoofdstad tweemaal op een dag door de Noordamerikaanse reuzenvliegtuigen werd aangevallen.

Dan waren er de rampzalige pogingen der Japanners om versterkingen naar Leyte te voeren, welke telkenmale mislukten door de waakzaamheid van de Noordamerikaanse luchtmacht, die elk convooi onderschepte en naar de kelder joeg met duizenden manschappen. De Japanners hebben niet veel geleerd sedert hun „Tokio-Express" naar Guadalcanal in de Salomonseilanden keer op keer ontspoorde. Het gevolg hiervan zou kunnen zijn, dat hun halstarrige pogingen om het garnizoen bij Ormoc te versterken de Philippijnen nog eerder in Noordamerikaanse handen zullen doen vallen.

In Birma daarentegen werd overgegaan tot een algemene terugtrekking. De bekwame bevelhebber in dat gebied, Generaal Masakazu Kawabe, werd reeds teruggeroepen naar Japan om er belast te worden met het belangrijke centrale legerbevel.

Onwillekeurig vraagt men zich af waarom de Japanners zich nu terugtrekken in Birma na meer dan twee jaren er het gebruik van de Birmaweg aan de Geallieerden te hebben ontzegd.

Wij willen niet beweren het antwoord op deze vraag te weten, doch de volgende factoren kunnen ertoe hebben bijgedragen:

1.) De moeilijkheden om het leger in Birma van voorraden te voorzien Britse duikboten hebben de havens van Birma practisch geblokkeerd en maken de Straat van Malakka voortdurend onveilig. De Geallieerde luchtmacht heeft bovendien de verbindingswegen in het land ernstig ontwricht.

2) De mening van het Japanse Hoofdcommando, dat men China toch klein kan krijgen met de huidige opmars naar Kweyang in de provincie Kweitsjow met Tsjoengking als uiteindelijk doel.

3) De [illegible] om strategisch belangrijker gebieden te versterken.

Hoe men echter de terugtrekking in Birma ook wil uitleggen, een feit is het, dat deze maatregel aan Japan werd opgedrongen door de onweerstaanbare druk welke door de Geallieerden wordt geoefend.

OVERDENKING

door Mgr. Martin B. Hellriegel

Wij zien uit naar den Heiland, den Heer Jezus Christus (Brevier).

In de naam der allerheiligste Drievuldigheid, des Vaders, des Zoons en des Heiligen Geestes beginnen wij het nieuwe jaar van Christus en zijn Kerk. „Tot U verhef ik mijn ziel. Mijn God, op U vertrouw ik" (officie). Met kinderlijk vertrouwen naderen wij tot Gods troon om onze smeekbede in Zijn barmhartige hand te leggen. Dat Hij ons zegene en behoede, dat Hij „ons Zijn wegen tone en ons Zijn paden bekend make" (officie) in dit nieuwe jaar der Verlossing.

Gods Zoon is in de wereld gekomen om overvloedig leven te schenken aan de mensen van goede wil, dat wil zeggen aan allen, die bereid zijn Hem te ontvangen. Op de nieuwjaarsdag van ons Christelijk leven, de dag van ons doopsel, hebben wij de eerste maat van het Christus-leven ontvangen. „God heeft ons het eeuwige leven gegeven en dit leven is in Zijn Zoon" (I Joh. 5: 11). De eerste schenking van het Christus-leven evenals dat van zijn voortdurende ontwikkeling in ons is het werk van Gods vaderlijke barmhartigheid.

De bronader welke dit goddelijke leven voedt is de Heilige Eucharistie. Ons eerste besluit in dit nieuwe jaar moet daarom zijn de viering der goddelijke Eucharistie tot het middelpunt van al ons streven te maken. Daardoor „ontwaken wij op uit de slaap, leggen wij de werken der duisternis af en doen aan den Heer Jezus Christus" (epistel). In het Eucharistisch maal „zal de Heer goedhartigheid schenken en ons land (dat is dus wij zelve) zullen vrucht voortbrengen" (communie).

Gods barmhartigheid is ons bewezen en onze edelmoedige, kinderlijke medewerking met Hem zal dit nieuwe jaar maken tot een gezegend jaar. Een jaar van eer aan God in den hoge en van vrede op de aarde aan de mensen van goede wil.

Vandaag beginnen wij ook onze voorbereiding tot de Komst van onzen Heer Jezus Christus. Op het Kerstfeest zullen wij in het kerstmysterie de komst in de geschiedenis van Christus wederom werkelijkheid maken en vooruitlopen op Zijn komst in heerlijkheid. Zijn komst in de armoede van Bethlehem en Zijn komst in heerlijkheid aan het einde der tijden zullen elkander ontmoeten op ons altaar en in onze harten. „Allen die dorst hebt, komt naar de wateren, zoekt den heer terwijl Hij te vinden is" (brevier). Kom. Heer Jezus.

Wij vragen onze gebenedijde Moeder Maria, die vruchtbare aarde die bevrucht werd door de goedhartigheid des Heren, onze Beschermster op deze eerste dag van het nieuwe jaar, dat is op deze eerste dag van de Advent, om voor ons de genade te verkrijgen bij God, dat wij „door passende eerbetuigingen ons voorbereiden tot het aanstaande feest onzer verlossing." (postcommunie). Wij zien uit naar den Heiland, den Heer Jezus Christus. En Hij zal Jeruzalem vernieuwen. Alleluia.

VERENIGINGSNIEUWS.

— Katholieke Sport Centrale: Hedenmiddag Softball: Adelaers — Sithoc.

Zondag: 16 uur Jong Suriname — Mobilia (vriendschappelijk).



Mgr. Martin B. Hellriegel

Vandaag beginnen wij met korte meditaties voor de Zondagen en enkele voorname feestdagen, geschreven door den bekenden Noordamerikaanschen schrijver en predikant, Mgr. Martin B. Hellriegel, pastoor van de kerk van het Heilig Kruis te St. Louis, Missouri. Wij zullen de meditaties, die steeds gebaseerd zijn op het misformulier, altijd een dag van te voren plaatsen.



AFSCHEIDSMARS VAN HET RODE KRUIS.

Maandagnamiddag zal door het Detachement Curaçaose Rode Kruis soldaten, dat binnenkort naar Australië vertrekt, een militaire marsword en gehouden.

Aan de mars, welke met welwillende medewerking van Majoor Ebel L. Venema, door de Politie Harmonie zal worden voorafgegaan, zal tevens door de Surinaamse groep en de overige secties van het Curaçaose Rode Kruis worden medegedaan.

De troep zal worden opgesteld op het Johan van Walbeeckplein alwaar om 16.30 uur de mars een aanvang zal nemen.

Route: Van Johan van Walbeeckplein via Julianaplein, Scharloo, Wilhelminastraat, Columbusstraat, Bredestraat (P), Gouvernementsplein, Brionplein, Bredestraat (O), Rodeweg, naar de Centrale Post van het Rode Kruis te Mundo Nobo, alwaar die avond gelegenheid zal zijn voor leden van het Rode Kruis om afscheid van de groep te nemen.

DE COLLECTE BIJ DE MILITAIRE REVUE.

De collecte, welke op 28 en 29 November gehouden werd bij de opvoering van de militaire revue „Dat doet de deur dicht" ten bate van Nederlandse oorlogsslachtoffers, heeft in totaal 2.497.60 G. opgebracht. Hierbij is inbegrepen een bedrag van 316.52 G., dat door de verkoop van programma's werd verkregen. Het geld zal worden overgedragen aan het Nationaal Steunfonds.

WANDELMARS-NIEUWS.

Frater M. Ewaldus schrijft ons:

„Voor hen die de advertentie in de kranten niet gezien hebben wordt hier herhaald: Zondag, 10 Dec. a.s. bestaat er gelegenheid voor de Grote Wandelaars (15 jaar en ouder) om aan een mooie mars deel te nemen. Alle deelnemende ploegen worden door ons naar Sint Willibrord gebracht, de Dames met auto's van Heren van Centro Catolico, en de Heren met bussen of geriefelijke trucks.. Natuurlijk mogen ploegen ook voor eigen vervoer zorgen. Om 13 uur vertrekken we van het Brionplein. Om ongeveer 14 uur beginnen we dan te marcheren van Willibrord naar de stad. De afstand is 21 km., dus helemaal niet te lang.

Onderweg wordt er één rust gemaakt en worden verversingen verstrekt.

Om 19 uur zijn alle ploegen zeker binnen en worden de prachtige prijzen uitgereikt. Echter moet dit laatste nooit het hoofddoel van de mars worden. Het moet sport blijven. Het inleggeld bedraagt 75 cts. per persoon. Het inleggeld moet voor 10 December betaald zijn. We rekenen op een 10 à 12 groepen deelnemers. Geef U dus spoedig op als u voor deze Willibrord-mars iets gevoelt."

Curaçaose Aphorismen.

ANNO 1944.
Departementele onthoofdingen zonder beul.

BUDGETRECHT.
Het jaar is om. Leve het jaar.

BEGROTINGSDEBAT.
De Gouverneur was er bij!

STEEN DES AANSTOOTS.
Ronde Klip stond in de Maalstroom.

PLANTZ.
De Stoep werd blauw-blauw gelaten.

STEUNPILAREN DER LETTEREN.
Römer wilde niet voor Roemer Visser worden aangzien.

Mr. Dr.
De echo van zijn eigen stilte.

DE KIEZER.
Tussen confuus en confetti.

C

„BERNADETTE" BEHAALT HET RECORD.

Volgens schattingen aan de lage kant zullen meer dan 10.000 personen de fim „The Song of Bernadette" gezien hebben wanneer zij tijdens dit weekeinde ook in „Roxy" gedraaid heeft. Alleen in Cinelandia hebben meer dan 7500 personen deze mooie rolprent gezien. Op de laatste twee avonden uitgezonderd was deze bioscoop steeds stampvol en in „Roxy" liep het ook druk bij de eerste voorstellingen.

„Bernadette" heeft hiermede het record behaald voor wat betreft het aantal personen, dat een film gezien heeft op Curaçao.



DE VERNIELING VAN VENRAY'S PIETERSKERK.

Zoals wij gisteren reeds in het kort meldden hebben de Duitsers de prachtige middeleeuwse St. Pieterskerk van Venray vernield. Wij vernemen vandaag nog hieromtrent dat het dagblad „De Zwijger", dat uit de slaikpers ontstaan is, een beschrijving van deze vernieling geeft. Het blad schrijft erover: „Onze prachtige kerk is verwoest door heiligschennende handen, verklaart de Deken van Venray. De torens en de meer dan meterdikke muren zijn met duivels geweld opgeblazen. De lieflijke gewelven, de prachtige vensters en de oude beelden, alles is vernield, herschapen in een puinhoop. De onderdrukker heeft practisch de gehele mannelijke bevolking van Venray weggevoerd in slavernij. Wij hebben zeer veel verloren, maar wij hebben niettemin veel gewonnen. Het is beter te lijden en alles te verliezen, dan onderdrukt te blijven en onder de hiel te liggen van de Hunnen. Velen van ons lijden door honger en koude. Zij hebben nauwelijks genoeg om in het leven te blijven. Maar wij zullen nu niet klagen, want het einde is in zicht. Met Gods hulp zullen wij een mooier Venray bouwen".

Een andere schrijver zegt in het blad: „Toen de legioenen der vrijheid niet langer tegen te houden waren heeft de machteloze woede der Duitsers zich gekeerd tegen datgene wat den Katholieken Limburgers het meeste aan het hart ging: hun kerk. Met dierlijke vernielzucht hebben deze barbaren de mooie middeleeuwse kerk vernield, waar gedurende vier en een halve eeuw de gelovigen nederknielden en die gedurende de laatste vijftig jaar stap voor stap gerestaureerd werd. In een enkel ogenblik is dat allemaal verwoest. Wij weten, dat het de gewonte de Duitsers is om de cultuurschatten van Europa te verwoesten, hoeveel krokodillentranen zij ook vergoten hebben over de [no leloos, maar later bleek door de Geallieerden vernielde] abbij van Monte Cassino."

Het blad zegt verder nog, dat de omgeving van Venray eveneens verschrikkelijk heeft geleden Het roept alle burgers op om schouder aan schouder de taak van de wederopbouw aan te pakken (Aneta).

DE RAF VLIEGT DOOR DE STRATEN VAN ROTTERDAM.

Typhoons van de Raf hebben een nieuw staaltje van nauwkeurig bombarderen gegeven in Rotterdam, waar zij als het ware door de straten vlogen om het juiste adres te vinden. Vervolgens bliezen zij het gebouw, dat gezocht werd en waarin zich Duitse militairen bevonden, letterlijk uit het stadsbeeld weg. Het Britse Ministerie van Luchtvaart deelde mede, dat het bewuste gebouw zich in het hartje van de stad bevond. Verscheidene burgerhuizen en een kerk, die er vlak bij lagen werden niet getroffen. Een van de vliegers merkte op na terugkeer: „Wij hebben een paar raketten en een 500 kilo-bom afgevuurd door de voordeur in het mandje van de binnenkomende post voor den bevelhebber". Geen enkel vliegtuig is verloren gegaan (Aneta).

HET VOEDSELSCHIP LIGT KLAAR.

In een Britse haven liggen ongeveer 1500 ton voedsel gereed voor Nederland aan boord van de „Amstelstroom". Het schip zal de eerste reis naar Nederland maken sedert 1940. Waarschijnlijk is de bestemming Vlissingen, waar voedsel zo hard nodig is. Het zal een historische reis zijn. Het zal het eerste Nederlandse schip zijn, dat naar bevrijd Nederland gaat en het eerste dat levensmiddelen aan brengt. De commandant is Jan Pals. De „Amstelstroom" werd gekozen, omdat het schip snel en ruim is en gemakkelijk kan dokken, ook als er niet veel plaats is. Men weet nog niet precies hoe het met de havens in Zeeland gesteld is, maar de kapitein verklaarde, dat hij er ten volle op voorbereid is om het schip aan de kant te zetten en zo te ontladen. De „Amstelstroom" ontsnapte in 1940 en heeft krijgsdiensten verricht langs de Britse kust; later voer het schip tussen Engeland en IJsland (Aneta).

DE AANVAL OP ZWOLLE EN DEVENTER.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart heeft bekend gemaakt dat een Nederlandse sergeant-vlieger gedood werd bij een aanval van Mitchells en Bostons op de spoorwegbruggen van Zwolle en Deventer. Het resultaat van deze aanval was bevredigend. De vliegers hadden allen een moeilijke tocht. Op hun vlucht zagen zij V-1 en V-2 raketbommen. De Nederlandse sergeant werd door luchtafweer getroffen en was op slag dood (Aneta).

MUNITIE IN LEMELE.

Volgens radio Hilversum hebben de Duitsers in de kerk van Lemele (Overijsel) zes km ten Zuiden van Ommen, een munitie-opslagplaats ondekt en den dominee en den koster aangehouden (Aneta).

DANK ZIJ EEN COCOSPALM.

Een Noordamerikaanse vlieger die gedwongen was zich per valscherm uit zijn vliegtuig te cocospalmen dankbaar te zijn die het eiland Morotai als met een tapijt bedekken.

De vlieger die met een enorme snelheid viel, daar zijn valscherm niet open wilde, kwam terecht in de top van een cocospalm. Dit geschiedde met zulk een kracht, dat de palm door het gewicht doorboog en bij het terugveren hem netjes in de top van een andere plm neerzette. Toen hij losgesneden was uit het valscherm dat zich helemaal verward had in de takken, bleek dat hij slechts onbetekenende kwetsuren had opgelopen. (Aneta).

EEN LOGGER BESTOOKT.

Een vooruitgeschoven Hoofdkwartier op Leyte meldt, dat bommenwerpers van het Nederlands-Indische luchtleger een Japanse logger bij Alor bestookten (Aneta).

ONS KONINKRIJK

De terugkeer der Ministers

door

Arnold Vas Diaz.

Na een afwezigheid van vier en een half jaar is de Nederlandse Minister President, Prof. Dr. Pieter S. Gerbrandy geland op een vliegveld ergens in bevrijd Nederland, om een bezoek van ongeveer een week te brengen. Dit bezoek, verklaarde de Minister President, was bedoeld om „een overzicht te krijgen van de toestand in bevrijd Nederland. De Premier, die er sterk en fris uitzag, werd vergezeld door den Minister van Oorlog Jhr. Ir. Otto C. A. van Lidth de Jeude, den minister van Binnenlandse Zaken, Jacob A. W. Burger, den Minister van Financiën Joop van den Broek, en den Minister van Justitie Dr. Gerrit J. van Heuven Goedhart. De secretaris van den Premier, Mr. Jacobus G. („Boisot") de Beus en de heren C. I. Eygenraam en E. D. M. Koning, beiden Hoofdambtenaren van het Ministerie van Handel Nijverheid en Landbouw, H. Opdenberg, Hoofdambtenaar van het Ministerie van Financiën, Mevrouw van der Wilden, secretaresse van Minister Burger en een Brits Kolonel van het Hoofdkwartier van het Geallieerde opperbevel waren eveneens aanwezig. De reis werd gemaakt in twee Dakota-transportvliegtuigen, die vergezeld werden door twee escadrilles Spitfires. De overtocht verliep zeer goed en zonder incidenten.

Toen Premier Gerbrandy, met een oranje-lintje in het knoopsgat en de andere ministers uit het vliegtuig stapten, werden zij verwelkomd door een Noordamerikaansen Brigade-Generaal Hoofd van de vertegenwoordiging van het Geallieerde Hoofdkwartier der Nederlandse Regering, de regionale vertegenwoordiger van het Militair Gezag en den burgemeester van de dichtst bij het vliegtuig gelegen stad.

De Premier kon, hoe kalm hij er ook uit zag, zijn emotie niet verbergen, toen hij voet zette op Nederlandse grond. „Wij keren terug" verklaarde hij, „als een vooruitgeschoven post van de Nederlandse regering teneinde een overzicht te krijgen van de toestand en enkele noodzakelijke maatregelen te bevorderen en het Militair Gezag te steunen. Wij willen door eigen ervaring vaststellen, hoe de huidige omstandigheden zijn en welke keer de zaken nemen. Ik ben, persoonlijk, van plan ongeveer een week te blijven en dan naar Londen terug te keren. Want behalve Premier ben ik Minister van Algemene oorlogvoering van het gehele Koninkrijk der Nederlanden. Mijn plaats is te Londen bij de Koningin en het Cabinet. Enkele andere ministers zullen langere tijd blijven en zij zullen definitieve beslissingen hebben te nemen overeenkomtig hun macht en verantwoordelijkheid".

De Premier verklaarde, dat zij vooral wilden zien hoe de voedseltoestand was in Nederland. „De voedseltoestand zal inderdaad onze biezondere aandacht hebben", verklaarde hij. Ook van de instelling van biezondere rechtbanken tot het veroordelen van medewerkers van den vijand zal biezondere aandacht krijgen. „Wij moeten zonder tijdverlies", aldus de Premier, „beginnen met het straffen van de verraders". De Premier wenste er eveneens nadruk op te leggen, dat het bezoek van hem en van zijn collega's niet betekent, dat de regering naar Nederland is teruggekeerd. Zij blijft voor het ogeblik officieel in Londen, slechts een soort van vooruitgeschoven hoofdkwartier wordt in Nederland gevestigd.

Het was de eerste keer sedert hij vier en een half jaar geleden Nederland verliet, dat de Premier voet op Nederlandse grond zette. De bevolking wist niet van zijn komst en slechts een klein aantal plaatselijke en militaire autoriteiten, oorlogsberichtgevers, fotografen en filmopnemers was aanwezig toen de beide vliegtuigen neerkwamen. De plaatselijke burgemeester zei: „Welkom in het Vaderland". En hij voegde er aan toe: „Wij zijn blij u hier weer terug te zien".

„Ik ben ook blij", zegt Gerbrandy.

„Ik ben ook blij, nu ik teruggekeerd ben op vrij Nederlands gebied", zei de Premier. Na de begroeting begaven allen zich naar een bestemming ergens in Nederland waar een voorlopig hoofdkwartier zal worden opgeslagen.

De terugkeer van den Minister President en de andere vier ministers was een zeer sobere aangelegenheid, zonder fanfares of redevoeringen. De ambtenaren, die op het vliegveld stonden te wachten zagen er zeer alledaags uit. Op hun tocht naar het Hoofdkwartier reden de ministers door vele steden en dorpen, die erg beschadigd waren en zagen zo voor de eerste keer met eigen ogen wat deze veldslagen voor Nederland betekenden.

Premier Gerbrandy heeft gedurende het grootste gedeelte van de oorlog aan het hoofd gestaan van de Nederlandse Regering te Londen en hij heeft gedurende die tijd alles gedaan om de strijdvaardigheid van het land intact te houden. Van de Ministers die hem vergezelden hebben Burger en Van Heuven Goedhart onder Duitse bezetting geleefd en zij weten dus bij ervaring wat het Nederlandse volk in die tijd heeft geleden. De Minister van Financiën, Van den Broek, heeft de laatste jaren grotendeels in New York doorgebracht als Hoofd van de Nederlandse Aankoopcommissie. Hij heeft zodoende er toe kunnen bijdragen dat de Nederlandse strijdkrachten goed voorzien werden van Noordamerikaans materiaal. Hij besteedt nu zijn gehele aandacht aan de vraagstukken die oprijzen. De grote taak van Jhr. van Lidth de Jeude als Minister van Oorlog zal zijn om het Nederlandse leger te reorganiseren, waartoe duizenden vrijwilligers toetreden (Aneta).

NA BLERICK PAS OVER DE MAAS.

Het kan slechts een quaestie zijn van een paar dagen vooraler de Geallieerden de gehele Westelijke Maas-oever beheersen. De Duitsers hebben reeds toegegeven, dat zij het Westen van de Maas bij Roermond hebben opgegeven, maar van Roermond uit kunnen zij dit gebied nog onder grof geschut houden.

Het is niet te verwachten, dat de vijand Blerick op zal geven, dat recht tegen over Venlo op de Westelijke oever van de Maas is gelegen. Er zal waarschijnlijk hevig om Blerick gevochten worden. Het tweede leger van Luitenant-Generaal Miles C. Dempsey is een grote bedreiging gevorden voor de Duitse flank, die de weg naar Keulen verdedigt. De sterkte van Dempsey heeft grote invloed op de opstelling der troepen van Veldmaarschalk Von Rundstedt. Het is duidelijk dat de zuivering van de Westelijke Maas-oever een voorspel is van de actieve deelneming van het tweede Britse leger aan de strijd, die tot de ondergang van Duitsland moet leiden. Zodra de Duitsers Blerick niet meer kunnen houden, zullen de Geallieerden met hun overmacht gemakkelijk de Maas kunnen over trekken (Aneta).

EERSTE JOURNALISTEN-VERGADERING NA DE BEVRIJDING.

„Belangrijkheid der pers gegroeid", zegt Burger.

De Minister van Binnenlandse Zaken, Jacob A. W. Burger, verklaarde Donderdag te Eindhoven, dat de vrije pers een belangrijke rol heeft te vervullen in de democratische maatschappij. De Minister van Binnenlandse Zaken en de Minister van Justitie Mr. Gerrit J. van Heuven Goedhart, spraken op een bijeenkomst van de journalisten, verbonden aan de nu in het bevrijde gebied verschijnende bladen.

Minister Burger zeide, dat de persaangelegenheden vooral zijn aandacht hebben. Hij legde er nadruk op, dat het treffendste van deze bijeenkomst gelegen was in het feit, dat de aanwezigen allen blijk hadden gegeven van grote karaktervastheid gedurende de bezetting en zij hierdoor reeds waardig waren om een vooraanstaande plaats te bekleden in het na-oorlogse Nederland. De belangrijkheid van de pers is door deze oorlog gegroeid.

De Minister verzekerde den joudnalisten, dat zij op zijn volle steun konden rekenen. Minister Van Heuven Goedhart sloot zich aan bij de woorden van den voorgaanden spreker en hij verklaarde, dat het voor de nieuwe pers van Nederland vooral een zaak van belang is om geheel vrij te zijn. Hij wees erop, dat de standvastigheid van den journalist een zaak van het grootste belang is.

Een aantal sprekers bracht klachten naar voren betreffende papierschaarste, perszuivering en nieuwsverspreiding. Er werden verschillende voorstellen gedaan. Klachten en voorstellen zullen verder onderzocht worden door een kein comité, dat bestaat uit redacteuren en dagblad-directeuren.

De journalisten hebben een telegram gezonden aan Hare Majesteit Koningin Wilhelmina, waarin zij hun trouw uitdrukken aan het Huis van Oranje. Ook werd een telegram met gelukwensen aan Churchill, ter gelegenheid van zijn zeventigste verjaardag door de journalisten naar Londen gezonden (Aneta).

BRUGGEN OVER ALBERTKANAAL.

Noordamerikaanse genietroepen zijn bezig met het herstellen van 208 vernielde bruggen over en nabij het Albertkanaal. Het betreft hier vooral bruggen, die deel uitmaken van de grote autowegen. Zij worden in hun taak bijgestaan door Nederlandse en Belgische deskundigen. De oude bruggen — tenminste wat er van over is — dienen eerst opgeruimd te worden vooraleer men gebruik kan maken van het Albertkanaal om van Antwerpen de nodige voorraden naar het Nederlandse front te brengen

„DE VRIJE COURANT" TE DEN BOSCH.

Het eerste vrije dagblad is te 's Hertogenbosch verschenen onder de naam, „De Vrije Courant". De plaatselijke uitgaven van de sluikbladen Het Parool, Christophoor, Je Maintiendrai en andere bladen, die door de verzetsbeweging uitgegeven worden, zijn er in opgenomen (Aneta).

— Volgens een bericht uit Stockholm heeft de Duitse Minister van Productie Albert Speer, Vrijdag verklaard, dat Duitslands V-3 wapen om op New York te worden afgevuurd tegen eind December gereed zal zijn. De aard van het V-3 wapen werd niet genoemd.

Eeuwfeest van het Apostolaat des Gebeds.

1844 – 3 December – 1944.

Van kindsbeen af hebben wij geleerd in de Catechismus dat wij door het Doopsel kinderen Gods worden, broeders van Christus en ledematen der H. Kerk.

Wij dragen in onze ziel een eeuwig, onverwoestbaar merkteken, waardoor wij Gode zijn toegewijd om ook den naaste bij te staan. Wij zijn allen ledematen van een en hetzelfde lichaam, waarvan Christus het hoofd is. Door de handoplegging des Bisschops in het Vormsel zijn wij volwassenen geworden in het genade-leven; soldaten ook, die het geloof kunnen verdedigen voor het welzijn van anderen. Niet allen zijn geroepen dit door woorden en daden te doen, door de toediening der sacramenten en de prediking. Maar bidden! ja alle mensen, kunnen en moeten bidden zoals Christus ons geleerd heeft in het „Onze Vader": Laat Toekomen Uw Rijk. Moge de Kerk van Christus meer en meer bloeien; dat het goddelijk Bloed van Christus de zielen afwasse in deze wereld, om haar het eeuwig geluk te schenken in de toekomst.

Toen Jezus in het tweede jaar van Zijn openbaar optreden zijn apostelen beval om te gaan prediken, waarschuwde Hij hen: Verzoek den Vader, dat Hij werklieden moge zenden in Zijn wijngaard. (Mt. 9.38). Als de Heiland acht of negen maanden later Zijn twee en zeventig leerlingen op dezelfde wijze uitzendt, om het Rijk Gods te prediken, dan geeft hij hun de aanbeveling: (Luc. 10.2). Vraagt dus den Heer van de oogst: dat Hij werklieden zendt in Zijn oogst. Christus wil ons goed laten begrijpen, dat het geen gunst is voor God, maar voor den mens als goede priesters werken voor het welzijn der wereld. Wij moeten niet alleen bidden voor de Kerk, den Paus, de bisschoppen, priesters en religieuzen en hun werk maar ook voor de gelovigen en voor ieder in het bizonder. Alle Christenen derhalve kunnen en moeten bidden dat God aan hun evennaaste alle geestelijke en tijdelijke heilige hulp geve opdat zij leven in de heiligmakende genade of daartoe bekeren, dat zij daarin mogen volharden en de eeuwige zaligheid mogen verwerven. Elke dag moeten wij hen herdenken in onze gebeden, offers en versterving̈en. Daarom beveelt de H. Paulus in zijn brief aan Timotheus (I. Tim. 21-3). Voor alles dus dring ik er op aan, dat er gebeden, smekingen, voorbeden, en dankzeggingen gehouden worden voor alle mensen... dit immers is goed en welgevallig aan God, onzen Zaligmaker, Die wil dat alle mensen zalig worden.

Is het waar, dat alle Christenen verplichtingen hebben voor hun medemensen te bidden: God van Zijn kant wil de zaligmaking der mensen en de bekering der zondaars meer dan wij het kunnen verlangen. Daarom heeft God ook op verschillende tijden, overeenkomstig Zijn oneindige barmhartigheid godvruchtige personen verwekt, opdat deze het volk zouden waarschuwen in het vervullen van die godsdienstige plicht. Op die wijze danken wij ook aan de Goddelijke Voorzienigheid de Oorsprong en de Bloei van het Apostolaat des Gebeds. In een kleine stad Vals in Frankrijk hadden de Paters Jezuïeten een studiehuis voor filosofie en theologie. Gedurende vele jaren was Pater Gautrelet daar de geestelijke vader. Op het feest van zijn patroon, den H. Franciscus Xaverius — 3 December 1844 hield hij een conferentie, waarin hij het plan van het Apostolaat des Gebeds heeft uitgelegd. Pater Gautrelet formuleerde zijn ideeën in deze woorden: Wij stellen al onze werken ter beschikking van Jezus, Die bidt en Zichzelven offert in het Tabernakel en op het Altaar en wij doen dat — niet ieder afzonderlijk, maar — allen tezamen. De geestelijke leerlingen van Pater Gautrelet ontvingen met enthousiasme het plan over het Apostolaat des Gebeds, heilig verbond van de Christenharten om de overwinning te bekomen van de Kerk en de zaligmaking van de zielen. Toen het apostolaat door de ijver der leerlingen zich spoedig overal verspreidde, schreef Pater Henri Ramière op verzoek van den stichter een groot boek hierover en hetzelfde jaar dat dit boek in het licht verscheen — t.w. 1861 begon de schrijver ook met het maandschrift „De Heraut van het Heilig Hart".

Voor het begin van de tweede wereldoorlog had dit tijdschrift een uitgave in twee en veertig talen, in meer dan een millioen parochies. In Nederland waren er in 1925 1161 centra; in het Vicariaat van Curaçao sinds 1933: 28 centra. De hoofdzetel is de kerk der H. Familie te Willemstad. De pastoor dezer parochie is de algemene directeur.

Wat is nu het doel van het Apostolaat des Gebeds? Het antwoord is gemakkelijk na al hetgeen wij hebben uitgelegd. Wij hebben de verplichting — zoals wij zagen — om voor onzen naaste te bidden. Het Apostolaat wil deze plicht vergemakkelijken op twee wijzen. 1) De Bond herinnert ons aan deze plicht om te bidden en te offeren door het verspreiden van de maandbriefjes met de drie intenties: van den Paus; voor de missies en van den bisschop; 2) Het Apostolaat maakt het bidden veel volmaakter. Christus heeft gezegd, dat „waar twee of meer bidden in Mijn Naam, Ik in hun midden ben". In het Apostolaat des gebeds, verondersteld dat gij uw naam als leden hebt laten inschreven staat, hebben voorzeleden, die tezamen bidden voor de meest volmaakte intenties, welke zo aangenaam zijn aan het H. Hart.

Ik vermeld hier de naam van het H. Hart. Zij, die aandachtig hebben gelezen, wat hier geschreven staat, hebben voor zeker begrepen, dat er een intieme verhouding bestaat tussen de godvrucht tot het H. Hart en het apostolaat des Gebeds. Wij kunnen het Apostolaat een hernieuwing noemen van de devotie tot Jezus H. Hart.

Het Apostolaat der Gebeds wil de dorst lessen van Jezus Hart op drie wijzen, overeenkomstig de drie graden, waarin deze godsvrucht is verdeeld. In de eerste graad bidden de leden elke dag een acte van toewijding van al hun goede werken voor de intenties van het Apostolaat door middel van het Onbevlekte Hart van Maria. In de tweede graad bidden zij ook dagelijks een tientje; en in de derde graad ontvangen zij eens per maand (zo mogelijk op de eerste Vrijdag, de H. Communie voor dezelfde intenties.

Bij de herdenking van dit zuiver geestelijk, godsdienstig eeuwfeest drukken wij de wens uit dat gedurende het jubeljaar het Apostolaat des Gebeds steeds tot groter bloei moge komen en zo een zegen moge zijn voor het geestelijk werk der priesters en leraren in ons Vicariaat.

X.



KINDEREN NAAR ENGELAND.

De Nederlandse Regerings Voorlichtings Dienst te Londen deelt mede, dat met het oog op het ernstige gevaar waardoor de gezondheidstoestand der Nederlandse kinderen wordt bedreigd door ondervoeding en wegens de nijpende noodtoestand in Nederland de Nederlandse regering enige tijd geleden stappen heeft gedaan bij de Britse regering. Het door de Nederlandse regering voorgestelde plan is aangenomen. Een aantal kinderen zal volgens dit plan naar Engeland gezonden worden teneinde daar krachten bij te winnen. Een Comité is gevormd dat de nodige schikkingen zal treffen in Engeland. Een ander Comité is gevormd in het bevrijde gedeelte van Nederland, dat beslissen zal welke kinderen het eerste in aanmerking komen (Aneta).

[Zie hierover ons artikel van jl. Dinsdg. — Red.].

BESCHERMING TEGEN DUITSE BOMMEN.

Het Nederlandse Militair Gezag was Nr. 1.

In bevrijd Nederland is een luchtbeschermings school geopend, de eerste op het Europese vasteland. De Luchtbeschermingsdienst van het Militair Gezag heeft deze opleiding georganiseerd; dezelfde dienst houdt zich ook bezig met brandweeraangelegenheden. Onderofficieren en officieren, die een bizondere opleiding in Engeland hebben genoten, geven nu onderricht. Zij hebben vliegende colonnes gevormd, die van de ene bevrijde stad naar de andere gaan en de plaatselijke luchtbeschermingsdiensten organiseren. De eenheden worden gebouwd om een kern van vakmensen, die de gehele dag ter beschikking blijven. In sommige steden als Nijmegen en 's Hertogenbosch zijn deze eenheden reeds aan het werk. De reorganisatie van de brandweer heeft o.m. een zeer gunstig effect gehad op de apathie van de bevolking, die zich nu weer in staat ziet een actief aandeel te nemen aan de bescherming tegen luchtaanvallen en bombardementen.

De opleidingsschool geeft korte cursussen om de bevolking vertrouwd te maken met de verschillende soorten Duitse bommen en de wijze waarop deze moeten worden behandeld.

NEGEN NEDERLANDERS BEEDIGD.

Negen Nederlanders, allen ontsnapt uit het vaderland, legden hun eed af als 2e luitenant bij de Nederlandse Marine. De plechtigheid greep plaats te Quantico (Virgini). Terzelfdertijd worden ook honderden Noordamerikanen tot officier bevorderd bij het corps Mariniers van de Verenigde Staten. Kolonel M. R. de Bruyne hield een toespraak tot de nieuwe officieren. Hij drukte zijn dank uit voor alles wat het mariniers-corps van de Verenigde Staten deed. Hij zei: Wij zullen in onze annalen schrijven dat gij in 1943 en daarna alle steun en hup geboden hebt. Het dagelijke contact met u is ons een voorbeeld geworden voor immer, waar wij ook heen gaan".

Vervolgens nam hij de eed af in het Nederlands van trouw aan de Koningin. Bij het Wilhelmus stonden alle aanwezigen recht. Enkele nieuwe officieren waren studenten te Delft. De namen van alle negen zijn: S. K. Wiersma, W. H. Dirks, C. A. Spook, N. Vink, F. M. Brand, J. Buyser, A. M. M. Born, A. Bierman, J. Besancon (Aneta).

GEEN BOMEN HAKKEN.

Volgens een bericht uit bezet Nederland via Stockholm heeft de gemeenteraad van Amsterdam alle houttransport verboden zonder speciale toelating. De maatregel zou zijn genomen, omdat onbevoegden klakkeloos bomen hebben omgehakt teneinde zich aldus van brandstof te voorzien (Aneta).

GEWELD BOVEN RECHT.

Een jonge Nederlandse vertelde hoe haar 26 jarige broer door twee S.S.-mannen werd gestopt, die zijn fiets opeisten. Hij protesteerde, zeggende dat hij de fiets voor zijn werk nodig had en sprong op zijn fiets om weg te rijden. De Duitsers vuurden daarop 3 kogels op hem af, waarop hij dood neerviel.